

STONE SOUR

NIČEHO SE NEBÁT!

TEXT THOMAS CLAUSEN FOTO SUPRAPHON

Corey Taylor je znám zejména jako vokalista maskovaných tvrďáků Slipknot. Paralelně však vystupuje i s hardrockovými Stone Sour, kteří se nyní hlásí o slovo se čtvrtou řadovou deskou – koncepčním dvojalbem *House Of Gold & Bones*. Tematicky se zabývá klikatou cestou člověka od adolescence do dospělosti a pokud jde o muziku, samotná kapela nahrávku popisuje jako setkání *The Wall* od Pink Floyd a *Dirt* od Alice In Chains. Ale celé je to daleko zamotanější, jak nám v New Yorku osobně vysvětlil právě frontman Corey.

Dvojalbem *House Of Gold & Bones* se chystáte zmapovat nová území... Je to rozsáhlý projekt. Začalo to jako něco velkého a pak se to stalo obrovským. Jsme to my. Pořád se snažíme na každé nové desce překonávat sami sebe. Když šlo o vykročení vstříc jiným stylům hudby bez ohledu na trendy, byla tato skupina vždycky velmi statečná. Prostě děláme muziku, kterou chceme dělat. A tohle je pro nás nová, vyšší úroveň.

Začal jsi psát tuto desku hned jak jste se vrátili z turné se Slipknot. Bylo pro vás těžké přepnout se do „modu“ Stone Sour? Ne, všechny ty písně jsem měl v hlavě. Skoro jsem měl až úzkostlivý pocit nedočkavosti. Tak moc už jsem chtěl na nich začít pracovat. Dohánělo mě to k šílenství. Hned jak jsem se dostal domů, natočili jsme demáče písní, co jsem měl už napsané.

Neopakovat hloupé chyby

House Of Gold & Bones je komplexní konceptuální deska o dvou částech. Co bylo inspirací? Spousta věcí. Zkoumal jsem spoustu současné hudby a většina jejího poselství je pozitivní. Když je to pozitivní, tak je to hodně přelázané a populové. V duchu „Podívej se na nás, jsme všichni tak šťastní a nablýskaní...“ Jděte do prdele! Chtěl jsem vydat něco, co by opravdu vyzvalo lidi, aby se podívali na své životy z jiného úhlu. A možná by jim to i pomohlo s rozhodnutím

a otázkami, které si pokládají. Měl jsem tento nápad o člověku, co stojí na křižovatce svého života a snaží se přijít na to, jaký další krok má učinit. Uděláš další krok jako osoba, kterou jsi, nebo se rozvineš a staneš se někým jiným? Možná lepším člověkem? Devět z deseti lidí se bojí si vybrat a zůstanou ve stavu „odmítám vyrůst“. Pořád opakují ty stejné chyby a nikdy se z nich nepoučí. Takto jsem to rozehrál.

MÁM SKLON BÝT TEN NEJHLUČNĚJŠÍ DEBIL V MÍSTNOSTI A ZÁROVEŇ SE ZA TO DOST STYDĚT.

Texty minulé desky *Audio Secrecy* byly o tobě. Bylo osvěžující si tentokrát vymyslet fiktivní postavu nazvanou jednoduše „člověk“? Tak 80 % textů je i tady autobiografických. To téma je něco, co jsem se snažil řešit nejméně sedm nebo osm let. Kdo jsem a kým jsem byl v minulosti. Občas to byl opravdu boj, snažit se neudělat ty stejné chyby, které jsem dělal, když mi bylo pětadvacet. Už nemůžu pořád opakovat ty hloupé chyby. Příliš to bolí. Pro mě bylo zábavné hrát někoho jiného a zároveň mluvit o sobě. Být schopný psát z různých úhlů pohledů a záro-

veň se vždy vrátit k tomu zásadnímu je to, co mě velmi zajímá. Něco, co se snažím pochopit. Bylo to skoro jako bych byl hercem, který stvořil roli na základě toho, co kdysi dělal.

Co jsi se o sobě dozvěděl, když jsi psal o té smyšlené postavě?

Dozvěděl jsem se, že v sobě mám dost částí osobností, které jsem ještě plně neovlád. Když jste zpěvák a všechno to kolem, tak je v tom hodně ega. Osobně balancuju mezi tím být ten nejhlučnější debil v místnosti a zároveň se za to velmi stydět. Silně si uvědomuju, jak to působí na lidi. Je to přírodní lidský instinkt. Takže jsem oddělil všechny tyto kousky své osobnosti a u každé jsem pořádně ohulil zvuk. Je to něco, nad čím chci být v pozoru. Když je potřeba, pusťím otěže ega a pak se ho snažím zkrotit. Někdy se mi to nepodaří a občas ano. Takový je prostě život.

Budoucnosti neutečeš

Jaká metafora se skrývá pod názvem *House Of Gold & Bones* (Dům zlata a kostí)? Pro mě je to víceméně metafora pro to, jak vyjádřit spojení „být sám sebou“. Je to dům, který si postavil za svůj život. Zlato a kosti mají pro lidi různé významy. Pro mě je to komedie a tragédie. Kráska a zvíře. Jing a jang, z nichž jsme tvořeni, protože všichni v sobě máme dobré i špatné. Je to o rovnováze. A když se tento dům dostane z rovnováhy, buď spadne, nebo rozkvete. Proto

se mi ten výraz líbí. Mám to z jedné knížky o občanské válce. Bylo to v jednom dopise, kde se popisuje určité duševní rozpoložení jako „zlato a kosti“.

Nachází se na první části dvojalba nějaké morální poselství?

Když obě desky dáte dohromady, tak poselství zní: Nebát se budoucnosti. Nebát se volby, protože o tom to je. Všichni jsme složení z voleb, které jsme v životě udělali. Ať se nám to líbí nebo ne. I ty nejmenší volby zanechají stopy v našem životě. Dělejte jakékoliv volby, ale buďte připraveni, že se to vrátí!

Pracoval jsi s basistou ze Skid Row Rachelem Bolanem. Jaké to bylo?

To bylo úžasné! Přišel a nahrál dvacet čtyři skladeb za pět dní. Nikdy jsem nic podobného neviděl. Byl vtipný hned jak jsme ho vyzvedli z letiště. Už léta jsme velcí fanoušci Skid Row a když nám Rachel oznámil, že do toho jde, byli jsme dojatí. Je to z desky cítit. Vše je tak ladné a spleťité, má to svůj zadek a zároveň další části. Pracoval rychle. Kdybychom ho neměli, tak bychom nedodrželi termíny. Udělali jsme dvě desky v čase, ve kterém se obvykle točí jen jedna.

Mohl bys blíže popsat zápletku alba?

První část je o představení jednotlivých postav

a ve „dvojce“ se všechno rozjede. Od nuly až po totální peklo. Nejdříve se pokládají otázky a poté se uvidí, co mohou a nemusí být odpovědi. Bude zajímavé, jak to lidé přijmou.

Měl jsi při práci na tomto projektu před očima nějaké vzory?

Ani ne. Miluji konceptuální alba, ať je to *The Wall* od Pink Floyd nebo skvělé *Operation: Mindcrime* od Queensrÿche, ale zároveň vím, že vždycky je tu nebezpečí, že daný vzor začnete napodobovat. Hlavně nám šlo o to, aby to bylo album Stone Sour. Na druhou stranu se nám otevřely nové možnosti, které jsme nikdy nezkoušeli. Pro mě bylo důležité, aby na sebe vše navazovalo. Aby vás chytil příběh a chtěli jste vědět, jakým směrem se to bude vyvíjet.

Nálezy & ztráty

Ale nejde jen o dvojalbum. Přípravují se klipy, komiks, speciální vystoupení...

Za pár týdnů budeme natáčet videoklipy. Už jsme zavolali fanoušky z oblasti Des Moines, aby se zúčastnili. Klip k *Absolute Zero* bude o hlavní dějové lince, kde se bude přes metafory ukazovat tento šílený svět. Právě dávám dohromady scénář pro komiks, teprve se to učím. Nemůžu vám říct u koho to vyjde, ale jsem z toho nadšený. Vybral jsem si pár oblíbených kreslířů, které léta

obdivuju a mám to štěstí, že pro mě chtějí udělat víc než jen nakreslit obálku. Co se týče živých vystoupení, nejprve necháme lidi ochutnat půlku alba. Provedení bude dost při zemi. Jenom my, naše nástroje a možná jen budeme promítat obrazy. Ale až bude venku i druhá deska, uděláme speciální program. Budeme hrát na jednom místě dva večery a pokaždé zahrajeme jednu část dvojalba.

Kdy se vrátíš k Slipknot? a začnete pracovat na novém albu?

Už se něco rýsuje, ale jsou to jen demáče. Není ještě správný čas. Teď to bude na pár let jen o Stone Sour. Je to velký projekt a je s tím hodně práce, takže jsem dal klukům ze Slipknot jasně najevo, že teď se zaměřím jen na tohle. Jsou s tím srozumění a naprosto v pohodě. Nejspíš uděláme pár koncertů, ale hlavně proto, abychom věděli, jestli jsme připraveni jít do studia. Chybí nám důležitá součást skupiny, Paul byl velkou kreativní silou. Myslím, že to, koho jsme ztratili, si definitivně uvědomíme teprve až budeme ve studiu. (Paul Grey, zvaný též The Pig nebo jednoduše #2, byl baskytarista a hlavní skladatel Slipknot. V roce 2010 byl nalezen mrtvý v jednom hotelovém pokoji v Johnstonu v Iowě. Příčinou smrti bylo náhodné předávkování morfiem a fentanylem – pozn. red.) ■